

Tähele = Bannemisses: ==

Ge

Umbre Kändmisse Suggu,
neist

Kolmest Sõsarest Judaliste
Suggust,

Ge

~~lige norembe neist olli kattesä
ajastaline, n. se söine kümne
ja se kolmas kaffelõiskümne
ajastaline, -~~

Kui

Nemmä sest Juda ussust
Lutre usku säima Kristitus.

Ge

Preisi Kuninga Pääd-
linan, Nimmega Berlin.

Trillitu Berlinin vel 1798.

See Inud meid ralaabf.

Moritz
Enesur = Enator.

Varpat, auu 20 Jylor:

1824.

Est om nättä, et se Pühkä waim.
Ka neide 3^{ve} Laste soamen neile ütte
esfiärrälisko waidlemist, se Isjän-
da Jeesuse Kristusse perra om and-
nu, n. kui wäggewäste ne sinat-
se temä armo-tööd oma tunnu,
ni et nemä (ne laste) se kige palla-
wamba ligotamisega Jeddä ar-
mo nõuwo oma õnistsuse tunis-
tusse oma wasta wotnu, n. kigest
soamest, se pole sanu kääntus.
Et om se pühkä waimo Töö, kumb
läbbi Jumala sõna Jeddä henge
sissen kallitap; sest om se tähele
panemise wäärt perrän tullew
luggu, üts suur täht, neide kol-
me Judaliste laste man olnu,
kumist üts ilm wäljä pajatamat-
ta armo n. õnnsuse tundmine
om paistnu, ni kui meije Jeddä
neide een tullewa Lehti pääl ja-
me löi ma, kumb eesmätt Ber-
lini linan 1798^l seet komisjonist
om sanu wäljä antus n. Trücki-
tus, 1810^l makete jesse ümbe
1810^l Jann. 9. 4. Beck.

Berlini Linan eelli üht
Judaline oma Emmändaga, n.
neil olli oman abbiethun kolm
tüttärd, n. neist olli se wanemb
12 ne, se Toine 10 ne n. se kol-
mas 8 ta ajastaline.

Kui niid ne laste ni kannete
olliva kaswatusu sanu, et nem-
mä ulistide pääl woisiwa känd-
wä, sis' offewa ne kolm Juda-
liste laste neide Riisti Inemis-
se lastega ütten jeltfin umbre-
käwä, ke saggode neile Juda-
liste lastele sest ilma fütä Jum-
mala Pojast kõneliwa, kumb
Tawast oma Esjä auwustusse
fängest sija ilma päle om
tulnu, n. om ütles' lastes sanu,
ja meije Liha n. werrega hen-
dä ekkitanu, n. om omast kas-
tu Esjäst n. Emäst ütles' kas-
watusu sanu; se sama Jum-
mala Poig om meije wakhe-
mekhes n. Leppi fänges sanu,
temäle

2
temäle om umbrelöikamisest se
nimmi Jesus sanu antus, " Jesam-
ma Jesus; kui temä suret om kas-
wasu, om kige Innemiste pattu
kene päle wötnu n. kändnu, n. kui
se Tuwala Woon, ke kige ilma
pattu ärrä kaniap. se fündis, se
kui temä känd neist Judalistist saije
kand Riisti Jumalõige Jumi-
tus fütä; sest ne Inemiste es-
tija mitte, et se Riisti Jumalõige
temä Tawastest Esjäst temä
päle olli säetus sanu, et tem-
mä, kui se ainus wakhemes,
sün ilman, läbbi oma Werre-
wallamisest Riisti külle, sed-
dä ilma piddi linnastama,
n. nida woiva niid kike Ine-
miste temä läbbi õngas sada.
Crida kõneliwa ne Riisti-
Innemiste laste meije Isjästäst
Jesussest, n. temä surest armust n.
kallestussest fütä neide Ju-
daliste laste wasta, kuis wäe
ga

— Iud —

ga temä kiki Inemisi n. nida
ka neid Jüdaliste lasti om ar-
mastanu.

Ne Risti innemiste laste palhi-
wa ehk luggesiwa: neide Jüda-
liste Laste een sedda Toist
risti usju tükki, ärrä lunasta-
misest, ja sedda pühkä Isjä-
meije Palwust, n. Toisi pühkä
Kirjä Jönu weel enämb. Ne
Jüdaliste laste saiwa sest jag-
gede ette ütlemisest sedda jo
pääst moistma luggeda. Kui
nemä nüüd sest jaggedast
kuulmisest tedä saiwa, et mei-
je Jofänd Jefus ka neid olles
ärrä lunastanu, n. nüüd kiki
Innimeisi tahhas onfas tetta,
n. nida ka neid Jüdaliste lasti.

Se man teggi se pühkä waim
Jäwäst Jöüne waid Lemist nei-
de Kolme Tütriko keste Jöä-
müde fisen, se Jofända Jefusje
n.

3
n. temä armo perrä, et neme-
mä Kolme keiste kiki kindmä
jäiwa, henda laste Risti, n.
töttelekkus Risti-inimisi sada.
nemä läffiwä si se Magister
Kamari manü, ke tol ajal
se Maarja kere~~o~~ oppetaja
olli.

Se wanemb Jösfar aste si
se kere osfändä ette neide Jön-
nuga: Jün tulle minä teije
manü, mino armolik oppe-
taja, neide mino kotte Jös-
farega, n. palte teid, et teije
tahhas meid oma kaitse ni se
alla wotta, sest meije tah-
hame kiki Kolme keiste risti-
innimisi sada - se perräst,
et meije sest Jefusfest wätkä-
retist tahhame ka osfalik-
kus sada, ke kige Innimiste
pattu eest Risti külle om kool-
nu, n. nida ka meije eest. Sest

Sest meid ei litfo ütšine häädä,
kui ütšindä se arm sest ristipötu
Jefusfest, ke ka toifine Jumal om.
N. niüd sedda armo temä wasta ei takha meije
mitte enämb, kängemballe mahka
litfo. Se perräst palleme teid,
et teye woife meije päle armo heitä.

e se Kerk e sfänd möttel, et ne
latse olles kottun middäge omē
wanambidde wastahelwaste tenū,
n. pelgäwa hendä karristusse eest.
Temä manitā neid se perräst
löamelikro Armoga, et nemä
peäs enēge kōddo minemä n.
hendä kui hämeleliose latse omē
wanambidde wasta näütämä,
n. Jumala käsjo n. jäduse
perrä hendä neidega lastma
ärrä leppitada; ent ne latse
fatteda omē põlwi-päle mahka
se Kerk e sfändä ette n. pälfiwa
Jofändä Jefusse perräst, et temä
neid fiski

4
fiski eš peäse ärrä toukama,
sest et miüd middäge sen terwen
ilman eš saas ollema, mes
neid temä manū olles ajanu,
kui enēge se fuur arm se ristipötu
Jefusse wasta, ke ka toifine
Jumal om.

N. nemä kik kolm olliwa
hendä se päle pohjandanu, en-
nemäöst kōolda, kui hendä
sest sinastest ristipötu Jefus-
sest ärrä lahkiatada; ke ka
neid ristikiillen olles ärrä
lunnastanu; n. nemä takhiwa
se perräst Jefusse omändu-
sles jada n. ei enämb igäwel
temäst ärrä jada, kui ka se
neidega olles lanu, mes
fuggutsel wifil nemä eäle
olles waiwatus sanu.

Ni kawwa pälfiwa ne kolm
last filmäwega heñeste päle
halletada, ni, et meije takha
me ristiki. Inimises jada, n. se

Se perräst ärge jätke meid
mitte heine mant ärrä, sest mei-
je ei lä jo enämb teje mant
ärrä. Ja meje ei olle mitte muud
arwanu. omē armfide wanam-
bidde mahha jätmisjes, kui selle
kige armfamba Jefuse oman-
dusjes sada n. jada iggäwes.
Se perräst palleme meje teid,
arwitage meid, et meje sest
Jefusest n. temä werrest, öffe
kui latse, woiš osalikkuš
sada. — Siin saiw se kerk-
esfänd n. kaje neide kolme
latse päle, Immetellemisega,
mes fuggune pahaw arm n. föä-
melik waidlemine neil se Jefän-
da Jefuse perrä olli, n. kuwš
nemä föämelikkust armuot
ö: ja wasta, sedda ilma takhi-
wa mahha jätta, oma önsas
samisje perräst, n. nemä palfi-
wa ni kawwa se kerk-esfändä
falgo een, seni kui temä neile
fulguš n. lotušt and, ni, et
temä

51
temä takhas neid heine mannu
wotta. —
Se pälewot se kerk-esfänd ne
kolm last omä tahtmissega,
ilma et sedda neile wannambille
olles jann teda antus neide
kohto wannambide mannu tuw-
wa. Kui niid lühikesse
aja perräst, ne laste wanam-
ba sedda moistfiwa, siš latfi-
wa nemä omē latfi kerk-es-
fändä mant ärrä toma, siš
es woi se kerk-esfänd mitte
enänb neid latfi heine mant
laske ärrä wijä; sest et neid
kohto wanambide man olli
jo näütetuš jann; enge tem-
mä oot se kuninglikko kaso
perrä. Kumb sest surest säe-
tu komissionist, neist neljast
kerk-esfändäst, kumist katz
Reworminte, se Esfänd Jablon-
ki, n. Esfänd Ahhenba^{ch}lliwä,
Ja katz Lutne usku kerk-es-
fändat, se Esfänd Pospart n.
Esfänd

— Yrifi —

Döring
Esfänd ^{erind}. Ne piddidä jedda
asja õigest läbbi küllema, kas ne
laste ilma kahjota sest esjalik-
kust woimusfest, õige wäggise nei-
de wanambide tahtmise wasta
peäs ütte kaitomise alla woetus
sama, n. kristlikkun oppusen kas-
watus n. sadetus, nende himo n.
tahtmise perra.

Sis saje se päiw säetus, ^{kuu} se
kerr esfänd, kui ütö säduste talli-
taja, neilt lastilt awalikkult, nei-
de wanambide liggi ollemisen,
piddi küsima n. küllema, kumma
ütten kõrwalisen kambren olli-
wa küllema ilma nende laste
teedmatta. Sün saje sis eggä
ütö laste esjarrade ette kutsutus
n. küsitus: mellel nemä olles om-
mist wanambist ärrä länu, n.
kas nemä es takkas jälle tagga-
si minä? Ent eggä ütö laste kos-
te ütte sure soame ligotamise-
ga: ei mitte! sün ilman ei sameid
enamb meije Ikkolikust wan-
nambist ärrä kutsutus. Peäs
meije

meije nüüd nende manu minemä, 6
kost woime meije sis jedda armo,
kumb meile Jeesusest Kristusfest,
ke ka Jumal om, om walmiste-
su, jälle sada, ke kige ilma
pattu eest om ärrä koolnu, n.
nida ka meije waiste laste eest,
n. meije takhame üffindä temmä
läbbi õnsas sada.

Se päle pälfiwa nemä neid püh-
hä kirja tunistustsi, neid kumbe
nemä nende Risti inimiste laste
käest olliwa opau, se pühhä
meije Josa palwust, n. ka jedda
toist Ristiusu tükeri-ärrä
lunastamisfest. Paljo Imetel-
lemisega kuliwa ne komisjo-
ni kohtu wanemba, meid saggulle
kalli Rõmustamise, armo n. Rah-
ko tunomise al ne laste meije
Jesändast Jeesusest Kristusfest,
n. temä kallist armust, wõttiwa
tunistada.

Ent nüüd takhime fiski nende
laste armo weel õigede läbbi
küfsata. Sis saje neile üttel-
tus.

lus: Kui teie tahate Kristi in-
nimisid saada, siis peate raske-
dat tööd tegema, n. peate ka-
hikist Inimist wikkatus sa-
ma. Teil ei ja ütlege Inimist
sün ilman ollema, kellega teie woi-
si ümbre käwä. Teie saate om-
mist wanambist ärratõukatus.
Lühidelt: Teie peate kirk hättä
n. willest hene päle wõtma,
n. ikkes ja eegäl ajal habbe
n. Tiggo karmia.

Te päle kostewa ne Lasse: tööd
takkame meie hääl melel tetta,
kui ka meie küüste alt peäs
werri wälja jookkma, - kui
meie nüüd enege woisi õnistus-
se n. Armo Lassi sada. Meid
woip se ilm teotada n. põlge,
se perra ei küüsi meie mitte.

Taiwan ei olle enämb ütlege
Tikko kanna, kun meie omma
Jofäna Jofuse man iggawet-
sen auwustussen same ollema.
Se perräst takkame meie sün
kirk

7
kirk hämelega kanna sada.
Sis saie neile towotetus, kui nem-
mä enege omme wanambide
manu saas taggasi minema; siis
saas neile ka neid kige illofim-
bi köiwit sama antus, n. nem-
mä peäs kirk, mes nemä eäle
himustawa, omist wanambist,
henele sama.

Ent ne Lasse kostewa: mes awwi-
tawa meile ne kige illofamba köi-
wa, kui meie ei woi mitte insas
sada? Jeddä es arwa nemä midä-
ge wäänt ollewat, sest et nemä
neid peawa omete kirk sün ilma
ihto kõrd jätmä; sest nemä takki-
wa enege se iggawesse õnistusse
Lassi sada. Sest Taiwan (ülli-
wa nemä) same meie parrembit
köiwit sama, kumbe meile Je-
sus Kristus kige ilma ö: ja saap.
anoma. Ent omme wanambide
manu ei takka meie mitte minä,
sest meie takkame Kristi nimisid
sada, enege se perräst, et meie
se kirk pötu Jofuse läbbi, ka
kige

Kige ilma pattu eest om koolnu,
nink kiki Innimisi takhap õnfas
tetta, n. et ka kiki ne, kuma sedda
otswa, temä läbbi woiwa õnfas sada.

13
Se päle jaiwa ne Latse n. wan-
namba kiki ütte tarre siise kokko
kullutus. Sis wõthiwa ne wanam-
ba neid Latse paljo filmäwega
ümbre, n. paljiwa neid ni jõe-
mest, et nemä wõisi neidega koo-
do minä. Ent ne Latse ütliwa,
ennege sedda neile wanambille: sed-
da ei sa meije teggemä, ei mitte
enämb sen finassen ilman! Mei-
je takhame armsamb kiki willit-
sust, mes eäle wõip mõtletud sa-
da, hä melega hene päle wotta
n. kanataia, ene kui meije
peäsi me oma armastamist om-
ma armsa Isjanda Jesusse wasta
makha jätma.

Sis jätewa neide Laste wan-
namba omä Laste jalgo ette
makha, ja aniwä juud neide
käsi n. jallule. Ülles tõste-
tu käsi n. paljiwa nemä neid
ni, et nemä olles woina henda
omast

8
omast melest n. waimust laske-
ligatada. Nemä mõthiwa, et nem-
mä, kui ne armsa wanamba, omä
Latse, n. jälle ne Latse neid, kui
omä wanambit ni wäega olles ar-
mastanu. Se päle jaiwa ne Latse
nikõnwas n. ilm liikematta omä
jõamen. Neide Latse lik siidda olli
ni kinni sidletu omä wanambide
wasta, n. es lasse henda mitte ligo-
tada omä wanambide jõame wallo-
ülle, neidega minä, kumba ne wan-
namba sel ajal pididwa tundma.
Sis olliwa ne wanamba neid iremis-
se ja tänitamisse n. palwe al ümb-
ne wõtnu, ni et ne Latse omast
ette wõtmisest henda olles lastku
käända n. es olles enämb taktnu
Kristi Inimisi sada, ei ka Kristi
uuse kimustada ette wasta wotta.

Ent sis nankiwa kige neide kolme
Laste silmä joostma n. kostewa
omä wanambille: sest teije ei mütta-
ta omä ette wõtmist mitte se igga-
wesse ajanij, n. et teije tahhas Kis-
ti Inimisi sada n. läbbi Jesusse
Kristusse werre, ke Kristi külle
om

— duuf —

om Koolnu, onjas sada, sedda eikim-
muosta teje mitte; sest teje armas-
tade kir sedda, mes sin ilman om,
muido olles teje jo amoge oma soand
talle ärra andnu, n. temä piddika
sin oman lükkikesen ellun teje
man ollema, n. oma armoga teje
manu jäma; ent teje es takha
sedda mitte.

Mõne lükkikesse küsimiste päle
kostewa ne latse omile wanam-
bille: sest ajast nüüd ei olle teje
enamb meje wanamba n. meje ei
jä ka enamb teje ille kaemise
alla, otse kui meje nüüd teje latse
ollesi, ja ni kawowa kui teje tah-
kate Judahise olla n. se kige arm-
samba Jesusse wainlaste jada,
sio küsimis meje weel: kas tah-
kate se päle pohjantada, et teje
takhate Aisti. Gnnimisio sada, ja
se kige armsamba Jesusse joste
woku, ke meje pattu cest om kis-
sin ~~ilman~~ Koolnu? wida saas
teje meje armsa wanamba olle-
ma, n. meje teje jona wõtlikko
latse

9
latse, kui teje tahkas meid kiki
kolme taggasi sada omis latse.
Se perrast om sio nüüd teile
einult waja sedda kige arm-
sambat Jesusse palledda, jated-
da narwata armaotama. Ent
kui teje sedda mitte ei te, sio
ei sa ka meje eäle tejegamin-
nemä. Se päle lassiwanne lat-
se neist ärra, n. jäiwa ka är-
ra lahutetus, n. nemä es las-
se keäre omast ette wõtmi-
sest henda käända, n. neide
wanambide palwe es awwita
se man middäge, n. nida in-
kiwa ne wanamba n. latse om-
man kindmäs jämisosen üt-
toise ille, ni et ka neide ümb-
ne saiwjide soame wäggewä-
te olliwä lükketu, ja neide
silma piisara josiwa eggä-
üittel neide Pooki päält
makha.

Se Emma, kumb sedda kestmas
Tüttard

— nr —

latsha

subl.

Tüttarid kige enämb armast, latte
temä kala ümbre n. pallel teoda
paljo filmä-wega, n. pand oma em-
malikko jöand n. armo temmäle
ette ütte ~~likotata~~wa jõamega, ni
et ka ne ümbre saija es woi se-
da kawwa nättä, kuis ärrä sul-
lanu n. ~~li~~otetu se armast emä
ome lasti pallel, ent nemä es
laste henda ~~li~~kotada.

Se armast emä tänit nüüd palwe-
ga se kerk-esfändä pole sen
lotusen, et ne laste olles läbbi
se kerk-esfändä kõne Janu ar-
nä kääntis. Ent nemä es lä
enämb fukkuge ome wannam-
bide manü taggasi.

Se kerk-esfänd wot nüüde pä-
te ütte läbbikufamist tetta,
läbbijõamelikko palwe n. ette
kõnelemisje, n. towot neile
paljo kinkitust, kui nemä
olles omme wannambide manü
länu

Länu neid neide murre perräst
~~komustama~~, ent se es awwita
ka middäge.

Nink se kerk-esfänd. Jäädse
henda jis neide laste wasta
nida, otte kui temä es takhas
neid mitte oige jõamest ~~lata~~
~~wotta~~ se kristlikko uofu jisje wasta
wotta, n. se perräst peäs nemä ome
wannambide manü taggasi
minemä. Se päle koste
se kestemäne Tüttar, kumba
se emä esjäärälikkult ar-
mast. Ei mitte, armolik oppe-
taja! meije takhame koggo-
nist ärrä jäda omast emäst.
(Ent pand jis ki weel neid jõnu
manü) Ja mino armast emä!
minä takha jis küli teije man-
nu minä, kui sinä kallah-
kat üttes Riisti-~~in~~emises
jada n. seoda ka jäda. jis
takha minä fino omast arm-
last emäst piddada, n. minä
takha

lakha sino sõnawõtlik Tüttar
olla n. jäda. Ent kui teje ei
takha mitte Risti inimises
jada n. se kige armfamba Jesus.
se sije usku, ke Risti külle
meje pattu eest om koolnu n.
oma kallist werd ärrä wallanu.
Ei takha teje temä läbbi õnjas
jada, sis ei takha miina eäle
tejega ümbre käüwä. (Ent ni
jure himuga kui nemä ka jedda
koolust omē wanambide suust üt-
tes Risti inimises jada, odiwa,
sis es woi nemä jedda fistei kuulda.)

Se päle narfiwa wimate kik
ne kolm last omilt wanambilt
küsimä: Kas nemä takhas
Risti inimises jada n. Kas nem-
mä takhas neidega jik ~~kan-~~
~~hädä~~ hääl meel n. ei mitte
oma meelt ärrä heitmä, kui
ka neid jaaš naartus, teotetus
n. waiwatus, ^{kui} ennege nemä
wois Risti inimises jada n.
se

+ Kanna-
lada

11
Jofändä Jesusse manu jäda, ke-
kige ilma pattu eest om ärrä
koolnu n. kiki Inemiste õn-
susjes oma werd om walla-
nu, neid se läbbi ärrä pästä
n. õnjas tetta. n. oh et teje
nüüd se kige wähhamba
ärrä kaemise al: hendä
se päle woifi pohjantada,
n. temä Risti tuhhandarö-
muga heine päle wotta n.
selle kige armfamballe Je-
suselle perrä käüwä, kui
teid ka jaaš wangi widus
sama, n. et teje ka sinä
temä nime perräst woifi
römuga miina n. hendä mit-
te kurwastama, enge römuga
tööd teggemä n. neid akhi-
lit kandma, kui teje nüüd
ennege woifi Ristitus jada.
Sis narfi se kige noremb
Tüttar ütlemä: Minno kige
am:

— Iro —

armfambat Jēsuot ei fa min-
na jätmä, kui teije ka mul-
le es tahhas^s süüvä anda, nida
et miina peäs näljä surma kool-
ma, si^s es saas^s miina siski se
perrä küsima. Ja meije saas^s
ka walmis^s ollema, kui meije
Pääd peäs sama ärrä rajotus.
Siski tahhame parremb oma
ello kaotada, kui meije kige
armfambat Jēsuot jätta.
Si^s üttele kerkesjänd neile lasti-
le: mes^s tahhate teije niid tetta,
kui teid ei sa wasta woetus^s? si^s
peäte omete omē wanambide
manu taggasi minema, n. neile
wasta meelt jämä, n. keäge
ei woi mitte iitte kerkesjändit
wäggisi sunoi järätfit wasta
wotta.

Se päle kōste se 31a ejas^s
latine last: ärge wiwidä-
ge mitte miino wasta wotta.

Ent

12
ent kui teije sedä ei tahha
tetta, si^s saap siski minno
kige armfamb Jēsus minno
wasta wõtma, ke miino eest
Risti= kanno küllel om
koolnu. O temä saap min-
no oma armo= hōlma wõt-
ma n. ei fa miino mitte mall-
ha jätmä, sest temä armad^s
tapneid lasti ni wäega n.
miina armasta tēddä ka ki-
gest jõamest, n. se arm,
kumb miino sisen temmä
wasta pallas, ei peä iggä-
wel miino jõamen ristuma.

Nida narfiwa nemä kik
üttest suust iitlema: selle
kige armfamballe Jēsus=
selle, ke meije eest om kool-
nu, tahhame meije ütfindä
jada. sest temä om meid
Risti küllel hēnele ostnu.

— Inud —

nüüd

Niisid pidi se armad Kerkesjärd
neid tometez oma armo näutmis-
ses ~~wasta~~ wotma kristlikko
Koggoosjes maun† Saljo tenno
wotma. n. nōmo filmä pijsara josiwa
neide palge päält mahka, se ar-
mo ^{lille} üttes Kristusse Ikkohulik-
mises? Risti koggoosje sisse jada
wasta wotus. Nemä heidwä
hendä se oppetäjä Salgo ette mah-
ka n. aniwä temä käsfile n.
Fallule juud, n. paniwä weel
ütskōrd oma usjutunistust om-
me wanambide een, neide man ol-
lemisfen, ette n. ütliwä: Meid
ei olle middäge muud litonu ehk
omist armfist wanambist lah-
kutanu, kui enēge se finane
arm Jesusse wasta, kumä eest
nemä takhas enembä omē arm-
fist wannambid jätta; ent ei mit-
te Jesussest jada, ke neide eest
Risti külten om koolnu n. om-
ma kallist werd ärrä wallanu.

Se

19
Se päle saiwa kirk ülle neide las-
te wabba armo Jesusse wasta üt-
ten soāme liikkamisfen ärrä sul-
lanus, ni et ka kige neide Kerk-
Esfändide filmä es woi mitte neid
wee-pisjarit keetä, ille se armo-
imme, kuis ilm kawdalusseta ne
Lasse jedda löfistust meije Isän-
dast Jesussest Kristussest n. temä
önfas teggewäst armust, Jarrat-
sen ükkendämisen n. koon pomis-
sen, ni fuggutse wabba melega, woi-
siwa tunnistada. — Ent ne wan-
namba, kumä lääl man saisiwa,
palsiwa jedda suurt Kommissiōni-
kōkhus, et nemä woifi neile
lubba anda, omile lassile middä-
ge ette kōnneda, n. se lubba sai
ka neile antus.

Se päle lassiwä ne wanamba üt-
te kōrwalisje kambre sisse neidega
n. palsiwa neid mõnda Tundi aiga,
se kige soāmelikkumba n. kella-
tikkumba sisse litmisje n. pal-
jo

jo filmäwega, ümbre wõtmisfen, ni
et ne laste olles pidoanu läbbi se
wallolikkõ tedäsamisfe, mes neide
siidda sel ajal tuñes, fiski henda
lastema käända, jo üt kõrd neide-
ga koddõ minä. Ent kik neide
wannambide palwe n. põlwile sad-
damine (õme laste ette), olli ilma
asjanda. sest nemä es woi n. es
jõwwa mitte seidda Jefuse Kris-
tusfe armo neide jõamest är-
rä ristutada.

Ent kik ne kolm last tunistiwa
kallelikko filmäwega, et nemä
es takhas mitte wainolisse jada
õme wannambide wasta; ei mitte,
enge se arm kumb meil Jefuse
wasta om, teep et meye henda
õmist armfist wannambist lah-
kutame. (Esa arm om suur Em-
mä arm om suuremb; ent Jefus-
se, meye õnisteggyä arm, om weel
kige suuremb.)

Nüüd teggi se Komisjoni = Koh-
tus seidda wõmset läbbi kiusa-
mist

14
mist, se kige jõamelikkumba
ette kõnelemisfega, et nemä õme
wannambidega peäs ärrä koddõ min-
nemä. Ent ne laste sattuwa jälle
neide kohtu wannambide Galgo et-
te makha n. palwiwa jõamelik
ko filmäwega, et nemä enege
neid wannambit olles kääsknu
koddõ minä n. ei mitte neid.
v. nemä tunistiwa weel üt
kõrd seidda, et sen terwen ilman
neile müddäge es olles õme arm-
fide wannambide wasta, mink
perrast nemä neid olles kääsk-
nu keñesest koddõ minä, kui
ütsindä se arm Jefuse wasta,
ke meye eest Risti küllen õma
ello om jätnu, künä wasta
müddäge sen terwen ilman es
saas ollema, mes neid lasti
sen ilman peäs jõudma meye
armfist Jefusest lahkutada.
Sest nemä ollinwa se päle ni kind-
mä, et nemä enämb es saas
Hida-

Judaliſe ollema enge et nemä
Jaas? Riisti Inemiste ſelſi waſta-
woetus fama.

Sijn om ſe wümne tähhele päne-
mine neist Latſiſt, kumb wäe-
ga immetellemiſſe wäärt kigile,
kuma ſeddä kuulwa, kui wäega
ſure armo n. allandusſega oma
nemä ſeddä Iſſändä Jefuſe nim-
me auwustānu. Kui nemä eäle
kuſtege ütte Ramatu lehkene-
ſe kätte ſaiwa, kuma päle ſe
Jefuſe nimi olli ³trükkitu, ehk
nemä küil ſe ſiſeſt es moista
luggeda. ſiſki oma nemä ſed-
dä Jefuſe nime ütte alland-
likko ſuandmiſſe n. armo ſil-
mä piſſandega terwitānu.

Ni armas? olli neile ſe Jefuſe
nimi. Kui nemä eäle ütte
Ramatu kätte ſaiwa, ſis? oſſe-
wa nemä ni kawwa, kui nem-
mä ſeddä Jefuſe nime löüfi
wä

15
wä, ſis? litſiwä nemä ſeddä omma
Rina liggi ſure armastuſſe per-
rāſt, kumb neide ſiſen temä waſta
palli. ſeddä ei woi kik ärrä kirjjo-
tada, kui wäega ellaw ſe tundmine
neide ſoamen olli, kumb ka neide ſil-
miſt wäljä paistſe. ſe nimmi Jefuſ
olli neile ni kallid n. armas? etnem-
mä ſeddä ſaggede ſuandmiſſe nink
ſilma-wega kaſtiwa, ni ſuggu-
ne tulline n. paltaw arm olli neil
meije Iſſändä Jefuſe perrä ilm-
jälle jätma armun.

Nüüd ſaiwa ne Latſe ſe ſinatte
armo kaemiſſe alla woetus. eſe
wannamba teiwä ütte ſoame
lihkotemiſſega ſeddä Jumalaga jät-
näiſt neist ärrä lahkumiſſen.

Nüüd ſaiwa ne kolm laſt ſeſt
ſureſt Komifſioni=kohtuſt kerk-
kun ſe Riisti noſu alla waſta
woetus. ſis? ſaije neile wan-
nambille n. ka toifile Juida
ſuggo

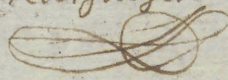
— Jſſiſſi —

Juggo rahwale lubba antus ker-
kude tulla, sest et nemä mölli-
wa ütte ärräkääidmist ehk seg-
gämist neile lastele waastajeda
Ewangeliumi ehk armo-oppust
tetta.

Kui nüüd ne laste olliwad se armo
kaemisje alla waastawoetus ja-
nu, siis oma nemä perrast löu-
nat ütte suure hulga kokko kog-
gotu rahwa een oma usjutun-
nistust ette pändu, n. päle se
oma nemä sest kerk-eskandast
Magister Heinrich Kama-
nist ristitus ja nu.

Selle wanemballe saje ristimis-
sen se nimi antus: Konstan-
tina Wriedorika,
* sel keskmalle se nimi
Sokwia Johhana.
* Kolmandal sösfanel se nimi
Maria Kristiana.

Se lüg ~~orimmi~~ anti neile
Hirtentreis, kumba ne laste
eski hennelle olliwad ärrä wallit-
senu, kumb ma keel ni paljo
iiteldas: Karjusfelle usjutaw.

Se palwus kumb neide laste
tulle saje pallelous.

Oh Isänd Jeesus! se nüüd
oma armo tööd neide laste söamen
läbbi oma pühkä-waimo ka eedes-
päidi ütte färrälse tundmisega,
kumba siina nüüd neile läbbi fin-
no werre n. furma ollet kink-
nu, siino kallis waim tunista-
go eski siino hummalikko siina
neide söamen niida, et ne siinatse
Judaliste laste üt kord wim-
sel päiwäl siino siino werrest
n. Hawust woisi tutta, n. et
nemä siinust ja siino armfast
Esäst

Sinno iggäwette auwustusse
fiose woifi wasta woetus Jada,
ni kui se päiw neile täamba
om üts kallid armo n. õnusse
päiw, kumal nemä fiino werre
n. surma fiose oma ristitus
n. wasta woetus Janu. Ent se
ka meije fisjen säräst lykmit
sinno n. fiino lõna perra, ja
kingi meile säräst lõand, kumb
armust fiino wasta Jaap palla-
ma, ni et meije jõdda sinno
lõamega üts wois olla, Tee
jõdda armust fiino werre n.
surma perräst, O Jofänd Je-
sus! amen.

Se fiinane käen ollew jõame ligo-
lan luggu, kumb neide kolme Isra-
eli tüttarwega Berlinininan om
ette tulnu, peäs kiki neide jõamen,
kuma jõdda luggewa, ütke jõggä
wät

17
wät n. jäädwät fiose litomist
teggemä.

Kik teije, o armisa wanamba! wois
õmete õme Laffi Kumile Jum-
mal neid om usknu, jo airkamb,
jo parremb, se Jofändä Jesus-
se fiose usjun tutwas tetta, nei-
le Jesusot, kui neide pattu leppi-
tajat n. õjät, temä werren
n. Hlawun ja orja witsa kro-
nin waimun silmi ette jõdda,
et nemä airkast se labbi wo-
fi jõdda oppi tundma ja ar-
mun n. lattelikkun ümbre
käämisesen oma henge jõbra-
ga jõdda, amak temä auwo Jär-
jeni, kun nemä üts kõrd oma
henge peigmeest n. usjutatwa
karjust temä Hlawu illun wo-
wa esfi nättä, pattu n. kaeda,
n. neid Tuhkanda römuga ter-
witada ni kui ne Israeli
Lasse Kumile temä nimi ni
maksus n. kallis om olnu, et
hem

— Jor —

nemä sedda es' woi jätta suand-
misega, ~~ter~~witada n. silmä-
wega kasta.

Teije kasjowanemba n. leiwa wan-
nemba, kumbe miä äömuga
j. ulgo omis' sobrus' nimitada, är-
ge laske mitte neid norembit kül-
mä n. kallestetu löamega sedda
tutta, kumbe teije laatumise ninu
läädlemise alla om usutu; enge
j. ulhatage neid eirfaot sen ütles-
kaemisen se ristit potu lun-
nastaja n. önisteggjä päle, n.
ohwitsege öman patwusen neid
teije kätte usutu löämif Jumä-
lalle iitte elhäwä usutunomise-
ga iggäwettes' ömanduses', n.
laske se man ka ömä löänd Gd-
lanwalle Jhusfelle ärrä antu olla,
et meije tedda woifi löidä, ni kui-
temä Jumalast meile om antu
Targuses', oiguses', pühhan-
dämises' n. ärrälünastämises'.
Se sama läbbi jaap ka nüüd se
kris'

41 18
kris'^{tuse} Jona meije poolt kinitouz,
ke mino ei häbbene ütles' tunis-
lada Inemiste een, sedda ei häb-
bene ka miä ütles' tunistada om-
ma taiwatse Esä een. kui teije
sedda usju Julguse n. kindmä
lööuslega teie, siö jaap se teile
Jures' önistuses' minemä.

Ja teije armja J. n. J.,
keä teije ka eäle ollete, lastem
sedda kallist eenkojo sest sündi-
nu usjast kui ütte armo imet
oigede teije löame fiese miä,
n. kuisake hendä, keä teije ka
sedda woide öman löämen tutta
n. ömä ö: jät ütte järälse pal-
lawa armoga ümbre wotta, ke
meije kige eest ilm wälja pa-
jatamatta kañatuse aty sed-
da teotalirko Risti om kand-
nu. Meije kokhus' om se, et
meije sedda wasta armasta-
mist, kui temäst wallitu laste,
eggäl päiwäl nömoga woifi
ärrä

— swij —

• ärrä täütä, kui meje temä õige
perrän käüjä tahhas olla, sest
temä on meje eest kañatanu n.
meile sedda kik õnfulses orjann.
oh miño arma! jälge siiki sedda
kige fuggust kurja n. tühkiuse
selfi makha, sest se om omete
kik kahjus arvata, mes jelle il-
maga saap ärrä kaduma n. huke-
ka minemä; pallelge Jumalast
sedda wäkke n. pühkä waimo, et
temä teile üttele wauffet jöänd an-
nas, n. sedda tahtmist n. täüt-
mist meile esji armust saas
kinkmä.

Teje miño armfa ^{õma} nõre sõbra!
Kumile ka kül teje jöame teed-
mine saap üttelema n. teje üttele kai-
bama, et teje faggede weel õma
kige armsambat n. kallimbat
sõbra õma pattuga kurwastade
n. pühkä waimo mañitlust ärrä
pillete. Tejega es saas ka mitte
tõisite minema, kui neide kolme
Israeli

19
Israeli Tiwega, kui teje wõisi,
Jumalalle auwus käwwa nink
tedda armastada. Teje südda är-
nä ootus mitte kangeballe üttele
tõist, kui sedda ütfindä, ke omtul-
nu sijä ilma fioje. Se perräst
om ainult waja ütfindä sedda
armastada, ke meje eest sedda
kibbedat n. teotalikro, n. mörro-
dat furma om kañatanu, en-
nege se perräst, et temä neid
pattasit wõis õnsas tetta.

Pühkäus olgo teile, oh miño
arma! kui teje neid enä ütteleu
jõnu oman jöämen wõisi talle-
le panna, jis saas teile üttele ilm
wäljä pajatamatta perrändus
Taiwan tallele pantus; kui
teje sedda kallist armo am-
mak õma ello õffani hojate n.
ilm tagganematta teje õ: jälle
usutawas jöde, ke teid õma
Kalliwerrega om ärrä wõt-
nu n. henele mörjas Riisti
küllen kihlanu. sest

• leet neile, kuma teidä armasta-
wa, om üt^d ilm hukka minemat-
ta, ilm purretamatta n. närvu-
lamatta perrändus^d tallele pan-
tu, kumb teile laap allale hoije-
lus^d Taiwan, n. kumb teid faäl
ka odap.

Temä, meije hebe o:jä n. kenge
armastaja, onistago sedä sin-
nast käen ollewat luggu n. las-
go sedä paljo tukkanille ig-
gäwettes^d onistukses^d n. kaswus^d
siggineda, oma ilmlöpmatta
armo perräst, **AMEN.**

ots.

— Coubl. —

Mz.